

ЕВРОПЕЙСКИ СЪВЕТ

Брюксел, 5 февруари 2010 г. (08.02)
(OR. en)

EUCO 6/1/09
REV 1

CO EUR 6
CONCL 4

ПРИДРУЖИТЕЛНО ПИСМО

От: Генералния секретариат на Съвета

До: Делегациите

Относно: **ЕВРОПЕЙСКИ СЪВЕТ**
10—11 ДЕКЕМВРИ 2009 г.

ЗАКЛЮЧЕНИЯ

Приложено се изпраща на делегациите преразгледаният текст на заключенията на Европейския съвет (10—11 декември 2009 г.)

Новият Договор от Лисабон ще позволи на Съюза да се съсредоточи изцяло върху преодоляването на бъдещите предизвикателства. През следващите месеци ще продължи дейността за осигуряване на пълното му прилагане, особено по отношение на създаването на Европейската служба за външна дейност и приемането на законодателство във връзка с гражданската инициатива. Като отбелязва, че се наблюдават първи признаци на стабилизиране на икономическата ситуация, Европейският съвет изтъква, че е важно да бъдат разработени надеждни и съгласувани стратегии за оттегляне на широкообхватните политики на стимулиране, когато възстановяването е напълно сигурно. През последните месеци ЕС отбеляза значителен напредък в укрепването на регулаторната рамка, по-специално с постигнатото от Съвета съгласие по принципно нова структура за финансов надзор в Европа. Предвид значителните структурни предизвикателства, пред които е изправен ЕС, е необходимо да се направи оценка на въздействието на Лисабонската стратегия и да се разработи нова стратегия, която да дава отговор и на нови предизвикателства. Европейският съвет прие нова многогодишна програма за периода 2010—2014 г., Стокхолмската програма, която ще даде възможност за по-нататъшно развитие на пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Европейският съвет обмени мнения относно начините, по които ЕС може най-добре да допринесе за успешен резултат от Конференцията в Копенхаген по изменението на климата. Като потвърждава позицията, приета на заседанието през октомври, Европейският съвет заявява готовността на ЕС и неговите държави-членки да допринесат с бързо финансиране в размер на 2,4 милиарда евро годишно за периода 2010—2012 г. Европейският съвет прие декларации относно Иран и Афганистан.

o

o o

Заседанието на Европейския съвет бе предшествано от изложение на г-н Йежи Бузек, председател на Европейския парламент, последвано от обмен на мнения.

o
o o

I. Институционални въпроси

1. Европейският съвет приветства влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември. Договорът осигурява стабилна и дълготрайна институционална рамка на ЕС и ще позволи на Съюза да се съсредоточи изцяло върху преодоляването на бъдещите предизвикателства.
2. Интензивната подготвителна дейност, осъществена по време на шведското председателство и обобщена в доклада на председателството (док. EUCO 5/09), позволи Договорът да влезе в сила безпрепятствено. На 1 декември Херман ван Ромпъой пое поста председател на Европейския съвет, а Катрин Аштън стана върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.
3. Въз основа на доклада на председателството, приет от Европейския съвет на 29 октомври 2009 г., Европейският съвет приканва върховния представител да представи своевременно предложение за организацията и функционирането на Европейската служба за външна дейност, с цел то да бъде прието до края на април 2010 г., заедно със свързаните с него правни актове. Държавите-членки ще продължат да дават своя принос в тази област.

4. Европейският съвет приветства започнатата от Комисията обществена консултация относно гражданската инициатива. Европейският съвет приканва Комисията да представи законодателно предложение във възможно най-кратък срок, с цел то да бъде прието през първата половина на 2010 г.
5. Във връзка със заключенията на Европейския съвет от декември 2008 г. и юни 2009 г., правителството на Испания представи предложение за изменение на Договорите по отношение на преходните мерки относно състава на Европейския парламент. Европейският съвет реши да проведе консултации с Европейския парламент и Комисията, с цел предложението да бъде разгледано своевременно.

II. Състояние на икономиката, финансите и заетостта

6. Икономическата и финансова криза изправи световната икономика пред тежки предизвикателства и доведе до най-сериозния икономически спад от тридесетте години на миналия век насам. За преодоляване на кризата ЕС и държавите-членки приложиха широк кръг от извънредни мерки, между които е Европейският план за икономическо възстановяване от декември 2008 г. Мерките за подпомагане бяха от решаващо значение за възстановяване на доверието във финансовите пазари и гарантиране на правилното им функциониране, както и за смекчаване на последиците от кризата върху растежа и заетостта.
7. Наблюдават се първите признаци на стабилизиране на икономическата ситуация, а доверието нараства. Прогнозите сочат леко възстановяване през 2010 г., последвано от нов по-значим растеж през 2011 г. Въпреки това несигурността и нестабилността се запазват, като се очаква по-нататъшно влошаване на заетостта и социалната ситуация през 2010 г. Ето защо политиките в подкрепа на икономиката следва да продължат да се прилагат и да бъдат прекратени едва когато възстановяването е напълно сигурно. С цел очакванията да бъдат основателни, а доверието засилено, Европейският съвет потвърждава отново, че е важно да бъдат разработени и представени на обществеността надеждни и съгласувани стратегии за оттегляне на широкообхватните политики на стимулиране.

Изходни стратегии

8. Европейският съвет изтъква, че изходната стратегия във фискалната област ще бъде прилагана в рамките на Пакта за стабилност и растеж, който продължава да бъде крайгълният камък за бюджетната рамка на ЕС. Препоръките към страните, подложени на процедурата при прекомерен дефицит, и по-специално препоръките, приети от Съвета на 2 декември, са важен инструмент за възстановяване на стабилността на публичните финанси. Във връзка с това Европейският съвет изтъква отново своите заключения от 20 октомври относно изходна стратегия във фискалната област и припомня, че част от стратегията ще бъде консолидиране в размер далеч над референтната стойност от 0,5 % от БВП годишно, съчетано със структурни реформи в подкрепа на дългосрочна фискална устойчивост. Фискалното консолидиране следва да започне най-късно през 2011 г., а в държавите-членки, в които икономическите условия позволяват това, и по-рано, при условие че прогнозите на Комисията продължават да сочат, че възстановяването укрепва и става самоподдържащо се.
9. Нужни са по-широкообхватни изходни стратегии, които отчитат също така и необходимостта от преустановяване на схемите за финансово подпомагане. Бъдещата работа трябва да се ръководи от принципите за оттегляне на подкрепата за финансовия сектор, изложени от Съвета на 2 декември 2009 г. От решаващо значение е разработването на съгласуван подход, в който се отчитат финансовата стабилност и условията в отделните държави-членки и се осигуряват адекватни стимули, които да насърчат финансовите институции да престанат да зависят от публична финансова подкрепа.
10. Европейският съвет подчертава, че поетапното прекратяване на мерките за публична подкрепа следва да бъде надлежно съгласувано между държавите-членки, за да се избегне разпространяване на отрицателните последици; че разгръщането във времето на изходните стратегии следва да отчита широк кръг от елементи в съответствие със заключенията на Съвета от 2 декември 2009 г., както и че постепенното прекратяване на подкрепата следва да започне с държавни гаранции в зависимост от условията в отделните държави-членки.
11. Европейският съвет насърчава Съвета да продължи работата си по изходните стратегии във фискалната област и във финансовия сектор и да му докладва до юни 2010 г.

Финансови пазари, включително надзор

12. Финансовата криза ясно показва слабостите в настоящата регулаторна рамка и механизмите за надзор на финансовите институции. Европейският съвет приветства бързите и решителни действия на Съвета, който постигна съгласие по принципно нова структура за финансов надзор в Европа. Тази нова структура ще бъде създадена, с цел да се възстанови доверието на потребителите и инвеститорите във финансовите пазари, да се осигури по-голяма защита срещу изкуствен бум и кризи на икономиката в бъдеще, да се укрепи стабилността и да се приведе надзорът в съответствие с реалностите на пазарната интеграция.
13. Европейският съвет приветства общия подход, постигнат в рамките на Съвета, по цялостния пакет за нова надзорна рамка в Европейския съюз. Новосъздаденият Европейски комитет за системен риск ще предостави на Европейския съюз система за наблюдение на макропруденциални рискове и за отправяне на предупреждения за риск и на препоръки за коригиращи мерки при наличие на значителен риск. Трите нови надзорни органа — за банките, за застраховането и за пазарите на ценни книжа — ще разработят общи технически стандарти, ще изпълняват силна координираща роля в надзорните колегии, ще бъдат в състояние да действат ефективно в случай на извънредни ситуации във финансовия сектор и ще осигурят последователното прилагане на законодателството на ЕС, включително чрез обвързваща медиация. Европейският съвет очаква провеждането на преговори с Европейския парламент с оглед на бързото приемане на законодателния пакет, за да може новата система да започне да функционира през 2010 г.

14. Приетият от Съвета общ подход по измененията на Директивата за капиталовите изисквания е по-нататъшна стъпка към укрепване на финансовото регулиране предвид финансовата криза. С този подход се увеличават капиталовите изисквания за определени банкови дейности и се въвеждат ясни, обвързващи правила за възнагражденията, съответстващи на правилата, одобрени от лидерите на Г-20. Политиките за възнагражденията във финансовия сектор трябва да насърчават разумното и ефективно управление на риска и следва да допринасят за предотвратяване на бъдещи кризи в икономиката. Европейският съвет очаква Европейският парламент своевременно да постигне окончателно съгласие. Европейският съвет приканва финансовия сектор да започне незабавно да прилага разумни практики на обезщетения и във връзка с това насърчава държавите-членки своевременно да разгледат наличните възможности в краткосрочен план. Европейският съвет приветства намерението на Комисията да следи отблизо прилагането на разумни принципи за възнагражденията. Европейският съвет призовава също за постигане на по-нататъшен напредък в преодоляването на процикличността в банковия сектор и приканва Комисията през 2010 г. да представи допълнителни предложения, като вземе предвид текущата работа в Базелския комитет.
15. Европейският съвет изтъква, че е важно да се поднови икономическият и социален договор между финансовите институции и обществото, което те обслужват, и да се гарантира, че обществото извлича ползи в условията на благоприятна икономическа обстановка и е защитено от риск. Европейският съвет насърчава МВФ да разгледа като част от своя преглед пълния набор от възможности, включително застрахователни такси, оздравителни фондове, договорености за условен капитал и всеобща такса на финансови трансакции.
- В съответствие със заключенията си от октомври 2009 г. Европейският съвет призовава Съвета и Комисията да определят ключовите принципи, на които трябва да се основават новите световни договорености.
16. Освен това Европейският съвет изтъква необходимостта да се ускори работата по проекта за директива относно лицата, управляващи фондове за алтернативни инвестиции, където следва да се разгледа и въпросът за подходящи политики за възнаграждения. Европейският съвет приветства намерението на Комисията през 2010 г. да представи законодателни предложения за подобряване на стабилността и прозрачността на пазарите на деривативи.

Нова стратегия „ЕС 2020“

17. ЕС е изправен пред значителни структурни предизвикателства. Ето защо преди десет години беше поставено началото на Лисабонската стратегия. Тази стратегия беше от полза при създаването на рамка за повишаване на европейската конкурентоспособност и за насърчаване на структурни реформи. Настъпи моментът да се направи оценка на въздействието на Лисабонската стратегия и най-вече да се отправи поглед към бъдещето. Предвид икономическото и социалното въздействие на кризата и предизвикателствата, произтичащи от застаряването на населението, задълбочаващото се неравенство и изменението на климата, повече от всякога е необходим нов подход. За да се повиши допълнително конкурентоспособността и да се увеличи потенциалът на ЕС за устойчив растеж, политиките трябва да се пренасочат към дългосрочни реформи в рамките на нова амбициозна и подобрена стратегия.
18. Въз основа на вече извършената работа, периодът до пролетното заседание на Европейския съвет следва да се използва, за да се определят елементите на стратегия „ЕС 2020“ и да се разгледат начините за гарантиране на устойчиви публични финанси при запазване на инвестициите и социалното подпомагане, за създаване на ефективни и благоприятстващи приобщаването пазари на труда, за допълнително укрепване на вътрешния пазар и за пълноценно използване на реципрочните ползи от външната търговия и отворения модел. Други значими въпроси, които следва да бъдат разгледани, засягат ползите от по-екологична икономика, подобряването на бизнес климата, по-специално за малките и средните предприятия и промишлената база, и разширяването на базата от знания в нашите икономики, включително научните изследвания и иновациите. Във връзка с това следва да се положат необходимите усилия, за да се гарантира икономическо, социално и териториално сближаване и равенство между половете.
19. Същевременно Европейският съвет призовава да се обмисли отново методиката, която да бъде използвана; необходима е по-прозрачна и ефикасна структура за управление, насочена към постигане на реални резултати. Поради това наблюдението и оценяването на мерките на политиката са от изключително значение. Освен това е необходимо допълнително да се обмислят начините за подобряване на координацията на икономическите политики и за най-пълноценно използване на специфичните за отделните страни препоръки, с цел да се подсили връзката между националните мерки и мерките на ЕС и да се повиши националната ангажираност чрез по-активно участие на социални партньори, както и на регионални и местни органи.

20. Европейският съвет взема под внимание стартираната от Комисията консултация относно бъдещата стратегия и очаква да разгледа във възможно най-кратък срок през 2010 г. амбициозно предложение, което да обсъди задълбочено, включително на пролетното си заседание през 2010 г.

Стратегия за устойчиво развитие

21. Съгласно Договора от Лисабон устойчивото развитие продължава да бъде основна цел на Европейския съюз. Както се изтъква в доклада на председателството относно прегледа за 2009 г. на стратегията на Европейския съюз за устойчиво развитие (док. 16818/09), стратегията ще продължи да предлага дългосрочна перспектива и да представлява всеобхватна рамка за всички политики и стратегии на ЕС.
22. Множество неустойчиви тенденции изискват спешни действия. Необходими са значителни допълнителни усилия за овладяване на изменението на климата и адаптиране към него, за ограничаване на високото потребление на енергия в транспортния сектор, както и за спиране на текущата загуба на биологично разнообразие и природни ресурси. Премаването към безопасна и устойчива икономика с ниски нива на въглеродни емисии и с ниско потребление на материали ще изисква по-концентрирани усилия в бъдеще. Приоритетните действия следва да бъдат по-ясно определяни в бъдещите прегледи. Управлението, включително прилагане, наблюдение и механизми за последващи действия, следва да бъде укрепено, например чрез по-ясни връзки с бъдещата стратегия „ЕС 2020“ и с други междусекторни стратегии.
23. Европейският съвет приветства намерението на Комисията да създаде Форум за най-отдалечените европейски територии, отворен за всички държави-членки и най-отдалечени региони, както е посочено в съобщението от 17 октомври 2008 г. Откриването на форума ще се състои в Брюксел на 27—28 май 2010 г. и той ще се провежда на всеки две години.

24. Европейският съвет припомня целта да се извърши цялостен преглед на бюджета, обхващащ всички аспекти във връзка с разходите и средствата на ЕС. Европейският съвет приканва Комисията да представи доклад, за да даде насоки относно приоритетите през 2010 г. Европейският съвет очаква Комисията да представи най-късно до юли 2011 г. своето предложение за следващата многогодишна финансова рамка.

III. Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите

25. Европейският съвет потвърждава отново своята решимост да продължи развитието на пространство на свобода, сигурност и правосъдие в услуга и за защита на гражданите на ЕС и на живеещите в това пространство. Пет години след програмата от Хага е време ЕС да преразгледа политиката си, за да се справя ефективно с новите предизвикателства, като използва пълноценно възможностите, предоставени от Договора от Лисабон. За тази цел Европейският съвет прие нова многогодишна програма за периода 2010—2014 г., а именно Стокхолмската програма.
26. Европейският съвет смята, че през следващите години следва да бъде от първостепенно значение вниманието да се съсредоточи върху интересите и потребностите на гражданите и другите лица, за които ЕС носи отговорност. Предизвикателството ще се състои в това да се гарантира зачитането на основните права и свободи и неприкосновеността, като същевременно се гарантира сигурност в Европа. От решаващо значение е мерките в областта на правоприлагането, мерките за защита на личните права и на правовия ред и международните правни норми за защита да бъдат съгласувани и да се подсилват взаимно. Стокхолмската програма е насочена към следните приоритети:

27. **Утвърждаване на гражданските права и на основните права:** Европейското гражданство трябва да стане осезаема реалност. Пространството на свобода, сигурност и правосъдие трябва преди всичко да бъде единно пространство, в което са защитени основните права. Трябва да продължи разширяването на шенгенското пространство. Основни ценности са уважението към личността и човешкото достойнство, както и спазването на останалите права, установени в Хартата на основните права и Европейската конвенция за защита на правата на човека. Например упражняването на тези свободи и неприкосновеността на личния живот на гражданите трябва да бъдат запазени отвъд националните граници, особено чрез защитата на личните данни. Трябва да се имат предвид специалните нужди на уязвимите лица, а на европейските и други граждани трябва да се гарантира пълноценно упражняване на конкретните им права в рамките на Европейския съюз и дори, когато е приложимо, извън него.
28. **Европа на правото и правосъдието:** Постигането на европейско пространство на правосъдие трябва да бъде консолидиран процес, за да се преодолее настоящото фрагментиране. Следва приоритетно да се прилагат механизми за улесняване на достъпа до правосъдие, за да могат хората да упражняват правата си навсякъде в Съюза. Следва също да се подобри сътрудничеството между професионалистите в публичната сфера, както и тяхното обучение, и да се мобилизират средства за премахване на пречките пред признаването на правни решения в други държави-членки.
29. **Европа, която закриля:** Следва да се разработи стратегия за вътрешна сигурност, за да се подобри допълнително сигурността в ЕС, като по този начин се защитят животът и безопасността на европейските граждани и се предприемат действия срещу организираната престъпност, тероризма и други заплахи. Стратегията следва да бъде насочена към засилване на сътрудничеството в правоприлагането, управлението на границите, гражданската защита и управлението на бедствия, както и на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, за да стане Европа по-сигурна. Освен това Европейският съюз трябва да основава работата си на солидарността между държавите-членки и да използва пълноценно член 222 от Договора за функционирането на ЕС.
30. **Достъп до Европа в условията на глобализиран свят:** Достъпът до Европа за лица, които имат признат легитимен интерес да влязат на територията на ЕС, трябва да стане по-ефективен и ефикасен. В същото време ЕС и неговите държави-членки трябва да гарантират сигурността на своите граждани. За тази цел трябва да бъде въведено интегрирано управление на границите и визови политики.

31. **Европа — отговорност, солидарност и партньорство по въпросите на миграцията и убежището:** Разработването на всеобхватна и ориентирана към бъдещето европейска миграционна политика, основана на солидарността и отговорността, продължава да бъде основна политическа цел на Европейския съюз. Нужно е да се пристъпи към ефективното прилагане на всички необходими правни инструменти и да се използват пълноценно всички компетентни агенции и служби, работещи в тази област. Добре управляваната миграция може да бъде от полза за всички заинтересовани страни. Европейският пакт за имиграцията и убежището осигурява стабилна основа за по-нататъшно развитие в тази област. Европа ще има нужда от гъвкава политика, която откликва на приоритетите и нуждите на държавите-членки и дава възможност на мигрантите пълноценно да се възползват от наличния потенциал. Запазва се целта да се създаде обща система за убежище през 2012 г., като на нуждаещите се от закрила трябва да се осигури достъп до гарантирани в правно отношение и ефикасни процедури за предоставяне на убежище. Освен това, за да се поддържа доверието в системите на ЕС в областта на имиграцията и убежището и тяхната устойчивост, е необходимо да се предотвратява, да се контролира и да се противодейства на незаконната миграция, тъй като ЕС е подложен на нарастващ натиск от незаконни миграционни потоци, най-вече държавите-членки по външните му граници, включително южните, както се посочва в заключенията на Европейския съвет от октомври 2009 г.
32. **Ролята на Европа в условията на глобализиран свят — външното измерение:** Значението на външното измерение на политиката на ЕС в областта на свободата, сигурността и правосъдието определя необходимостта от по-добро интегриране на тези политики в общите политики на Европейския съюз. Външното измерение е от съществено значение, за да се справим с основните предизвикателства пред нас и да се предоставят на гражданите на ЕС по-големи възможности за работа и стопанска дейност с други държави по целия свят. Външното измерение на свободата, сигурността и правосъдието играе решаваща роля за успешното осъществяване на целите на настоящата програма и следва по-конкретно да бъде отчитано и напълно съгласувано с всички останали аспекти на външната политика на ЕС.
33. Европейският съвет приканва Комисията да представи план за действие за изпълнението на Стокхолмската програма, който да бъде приет най-късно през юни 2010 г., а преди юни 2012 г. — междинен преглед.

IV. Конференцията в Копенхаген по изменението на климата

34. Конференцията в Копенхаген е историческа възможност за международната общност да действа сплотено в отговор на предизвикателствата на изменението на климата. Европейският съвет припомня преговорната позиция, приета на 30 октомври 2009 г. Всички страни трябва да се посветят изцяло на постигането на глобално, всеобхватно, амбициозно и политически обвързващо споразумение от Копенхаген, което да включва всички градивни елементи от плана за действие от Бали и да се основава на съществените елементи на Протокола от Киото. Предварително условие за споразумението от Копенхаген е то да използва общоприети и прозрачни международни стандарти за измерване, докладване и проверка, като по този начин гарантира прозрачност и спазване на ангажиментите, действията и подкрепата. Във връзка с това Европейският съюз ще подкрепя усилията за укрепване на международното управление в областта на околната среда. Споразумението следва да доведе до финализиране на правно обвързващ инструмент, за предпочитане в срок от шест месеца след конференцията в Копенхаген, за периода от 1 януари 2013 г.
35. Във връзка с това Европейският съвет приветства ангажиментите за намаляване на емисиите, поети наскоро от редица държави. Нашата обща цел трябва да бъде да останем под основаващите се на научни данни граници от 2 °C за глобалното затопляне. Някои страни все още не са представили предложения, съответстващи на тази цел. Европейският съвет настойчиво приканва развитите страни незабавно да направят това, а развиващите се страни, особено по-напредналите от тях, да се ангажират с подходящи действия за смекчаване на последиците.
36. Европейският съюз е начело в усилията за борба с изменението на климата. Като част от всеобхватно международно споразумение за периода след 2012 г. ЕС изтъква отново своето предложение да постигне до 2020 г. 30-процентно намаление спрямо равнищата от 1990 г., при условие че и други развити страни се ангажират със сравнимо намаляване на емисиите си и че е налице адекватен принос от развиващите се страни според техните отговорности и съответни възможности.

37. Споразумението от Копенхаген следва да съдържа разпоредби за незабавни действия още от 2010 г. Европейският съвет признава, че за това е необходима увеличена финансова подкрепа. Бързото международно публично подпомагане следва да предполага конкретна и отделна подкрепа за адаптация, за смекчаване на последиците от изменението на климата, включително в горското стопанство, и за изграждане на капацитет, като се отделя особено внимание на уязвимите и най-слабо развитите страни. ЕС призовава развитите страни да заявят своя принос към тази подкрепа в съответствие със заключенията на Европейския съвет от октомври. ЕС изразява увереност, че ще бъде договорена сума от 7 милиарда евро годишно в световен мащаб. ЕС и неговите държави-членки са готови да допринесат с бързо финансиране от 2,4 милиарда евро годишно за периода 2010—2012 г.
38. Освен това Европейският съвет отчита необходимостта от значително увеличаване на публичните и частните финансови потоци до 2020 г. и потвърждава заключенията си от октомври 2009 г. Във връзка с това Европейският съвет изтъква отново ангажимента си да поеме полагащия му дял от международното публично подпомагане.

V. Разширяване

39. Европейският съвет одобрява заключенията на Съвета от 8 декември 2009 г. относно разширяването и процеса на стабилизиране и асоцииране.

VI. Външни отношения

Развитие

40. Европейският съвет отчита трайното въздействие на икономическата криза върху най-бедните, потвърждава отново ангажиментите в областта на официална помощ за развитие и ще разгледа отново въпроса на заседанието си през юни 2010 г. преди срещата на ООН на високо равнище.

Източно партньорство и Съюз за Средиземноморието

41. Европейският съвет приветства факта, че Източното партньорство започна да се прилага след поставеното начало на срещата на високо равнище в Прага на 7 май 2009 г., и отбелязва със задоволство всички неотдавнашни мерки и инициативи за укрепване и задълбочаване на отношенията между ЕС и страните партньори. Европейският съвет подчертава ангажимента на Европейския съюз да продължи да прилага Източното партньорство и да насърчава политическите и социално-икономическите реформи в страните партньори, с което се улеснява сближаването с Европейския съюз.
42. Европейският съвет подчертава значението на засиленото партньорство между ЕС и средиземноморските страни партньори и приветства процеса на укрепване на отношенията, усилията за по-нататъшно задълбочаване на сътрудничеството и диалога, както и създаването на структури на Съюза за Средиземноморието.

Иран

43. Европейският съвет прие приложената декларация относно Иран.

Афганистан

44. Европейският съвет прие приложената декларация относно Афганистан.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ДЕКЛАРАЦИЯ ОТНОСНО ИРАН

Европейският съвет подчертава, че от 2004 г. насам Европейският съюз работи за намирането на дипломатическо решение на въпроса с иранската ядрена програма. Европейският съвет изразява сериозната си загриженост, че досега от страна на Иран не е направено нищо за възстановяване на доверието на международната общност в изцяло мирния характер на иранската ядрена програма. Фактът, че Иран, в нарушение на задълженията си, е построил тайно съоръжение за обогатяване на уран в близост до Qom, и декларацията относно намерението му за построяване на други заводи за обогатяване, още повече задълбочиха безпокойството на Европейския съвет.

Европейският съвет отново настоява Иран да изпълни изцяло и незабавно задълженията си съгласно съответните резолюции на Съвета за сигурност на ООН и МААЕ, и най-вече да изпълни изискванията от резолюцията от 27 ноември 2009 г. на управителния съвет на МААЕ.

Европейският съвет изразява съжаление, че Иран не е постигнал споразумение с МААЕ за схема за доставки на ядрено гориво за изследователския реактор в Техеран, което ще спомогне за изграждане на доверие, като същевременно задоволи нуждите на Иран от радиоизотопи за медицински цели.

Европейският съвет отбелязва с голямо безпокойство, че Иран не прие многократните предложения на Китай, Франция, Германия, Русия, Обединеното кралство, Съединените щати и върховния представител на ЕС Хавиер Солана за по-нататъшно обсъждане на ядрената му програма и други въпроси от взаимна загриженост. Въпреки това Европейският съвет поддържа ангажимента си да работи за постигането на дипломатическо решение на въпроса с иранската ядрена програма. Предложението за преговори все още е в сила.

Европейският съюз ще продължи да преразглежда всички страни на иранския ядрен въпрос и в скоро време ще вземе решение относно по-нататъшните действия в рамките на двупистовия подход. Във връзка с това Европейският съюз е готов да преговаря с Иран за решаване на въпроса, ако Иран вземе конкретни решения за тази цел. Упоритото неспазване от страна на Иран на международните му задължения и явната липса на интерес от продължаване на преговорите, обаче, изискват ясен отговор, в това число чрез съответните мерки. В съответствие с двупистовия подход Европейският съюз би подкрепил евентуални действия на Съвета за сигурност на ООН, ако Иран продължи да не оказва сътрудничество на международната общност във връзка с ядрената си програма. Европейският съюз има готовност да предприеме необходимите мерки, които да допълват процеса в рамките на Съвета за сигурност на ООН. Европейският съвет приканва министрите на външните работи от ЕС на следващото заседание на Съвета по външни работи да обсъдят възможни следващи действия по този въпрос.

Европейският съвет изразява отново голямата си загриженост относно продължаващите нарушения на човешките права в Иран. Европейският съюз ще продължи да повдига този въпрос пред иранското правителство и да напомня на Иран за международните му задължения, включително за Международния пакт за граждански и политически права. Освен това Европейският съвет изразява отново все по-голямата си загриженост по повод положението на служители от мисии на държавите-членки на Европейския съюз и на европейските граждани в Иран, които неотдавна бяха изправени пред съд, и изисква незабавното им и безусловно освобождаване. Всякакви действия срещу една държава-членка на ЕС се смятат за действия срещу целия ЕС.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ДЕКЛАРАЦИЯ ОТНОСНО АФГАНИСТАН

Европейският съвет изтъква отново силната ангажираност на ЕС да насърчава стабилността и развитието в Афганистан и Пакистан.

В този смисъл Европейският Съвет подчертава готовността на ЕС да подкрепя президента Хамид Карзай в изпълнението на поетите от него ангажименти, посочени в речта по повод встъпването му в длъжност и отнасящи се до пет основни области: сигурност, управление и борба с корупцията, икономическо развитие, включително селско стопанство, мир и помирение и регионално сътрудничество. Това изисква тясна и стратегическа координация на международните усилия под ръководството на Мисията на ООН за съдействие в Афганистан (UNAMA).

Европейският съвет припомня, че ЕС предприе решителни стъпки за укрепване и постигане на по-съгласуван и координиран подход за действия на ЕС в Афганистан и Пакистан посредством плана за действие за региона.

Европейският съвет приветства неотдавнашното изявление на президента Обама за засилване на участието и ангажираността на Съединените щати по отношение на Афганистан и Пакистан. Това изявление идва в момент на подновен интерес и ангажимент на международната общност като цяло. Европейският съюз изразява готовност да работи в тясно сътрудничество с Афганистан, Съединените щати, регионални и други партньори от международната общност за преодоляване на предизвикателствата в Афганистан.

Европейският съюз подчертава необходимостта от отстояване на всеобхватен подход по отношение на предизвикателствата в Афганистан, който да се основава на набор от политически, граждански/в областта на развитието и военни инструменти. Акцентът трябва да се постави върху това правителството на Афганистан на национално и поднационално равнище да може постепенно да поеме пълна отговорност за сигурността, стабилизирането и социалното и икономическо развитие на страната, и да постигне конкретни резултати. Във връзка с това Европейският съвет набляга специално на необходимостта от изграждане на капацитет в Афганистан. Към момента Европейският съюз и неговите държави-членки вече отделят близо 1 милиард евро годишно за различни дейности в областта на гражданското общество, политиката и развитието в Афганистан, като допълнение към значителния принос на държавите-членки на ЕС в областта на сигурността чрез Международните сили за поддържане на сигурността (ISAF). Европейският съвет изтъква отново ангажираността на ЕС по отношение на полицията и правосъдието в Афганистан, наред с другото посредством Полицейската мисия на ЕС в Афганистан.

На 28 януари 2010 г. в Лондон ще се състои международна конференция. По този повод Европейският съвет очаква ясни ангажименти от правителството на Афганистан в областта на управлението, по-специално на поднационално ниво, борбата с корупцията и с наркотиците, реинтегрирането и социално-икономическото развитие, както и изграждането на стабилни отношения със съседите и региона. В замяна очакваме подновяване на политическата подкрепа на международната общност за сигурността, управлението и икономическото развитие, включително чрез укрепване на структурата за международна координация. Тази конференция следователно ще бъде стъпка към прехвърлянето на отговорностите към властите на Афганистан.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ДОКУМЕНТИ, ПРЕДОСТАВЕНИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪВЕТ

- Доклад за напредъка от председателството до Европейския съвет — Изпълнение на Договора от Лисабон (док. EUCO 5/09)
 - Преглед за 2009 г. на стратегията на ЕС за устойчиво развитие — Доклад на председателството (док. 16818/09)
 - Министерска декларация „Десет години ЕПСО — Предизвикателства и възможности“ (док. 15649/09 + COR 1 + COR 2)
 - Заклучения на Съвета от 8 декември 2009 г. относно разширяването/процеса на стабилизиране и асоцииране (док. 17169/1/09 REV 1)
 - Заклучения на Съвета от 2 декември 2009 г. относно изходните стратегии (док. 17066/09)
 - Писмо от председателя на Съвета по икономически и финансови въпроси относно напредъка в областта на финансовия надзор (док. 17398/09)
 - Стокхолмска програма — Отворена и сигурна Европа в услуга и за защита на гражданите (док. 17024/09)
 - Заклучения на Съвета от 16 ноември 2009 г. относно интегрираната морска политика (док. 15175/1/09 REV1)
-